

FORENINGEN AF REPRÆSENTANTER
FOR UDENLANDSKE FIRMAER
I KØBENHAVN

*

ANDREASEN & LACHMANN

[Melchior, Martin]
x

FORENINGEN AF REPRÆSENTANTER
FOR UDENLANDSKE FIRMAER
I KØBENHAVN

1901

*

7. AUGUST

*

1926

[1926]

△
65.06
7054
m

19487

MOTTO:

*Alene staa kun lidt kan baade,
hvis fælles Sag skal fremad gaa,
maa Sammenholdets Styrke raade,
kun derved Maalet vil vi naa.
Sin Stand at ære, tro at støtte
dens Formaal, virke til dens Gavn,
det former sig til egen Nytte,
det fører bedst i sikker Havn.*

I gamle Dage var det at være Agent kun en lidet respekteret, kun en lidet attraaværdig Position. — Denne Virksomhed, ja, her kommer kun Agenturer for udenlandske Firmaer i Betragtning, beskæftigede den Gang egentlig kun faa Personer; thi Handelen og i Særdeleshed en-gros Handelen var jo i de Tider langt mindre udbredt end nu til Dags.

En meget stor Del af Forretningen foregik med udenlandske Gros-sister og navnlig med Hamburger-Huse gennem udsendte Rejsende, der i Reglen, og da ganske særlig i Provinsen, modtoges med den største Honnør. Den udenlandske Rejsendes Besøg imødesaas ofte med stor Glæde, ja, det var næsten lidt af en Begivenhed, naar disse Herrer indfandt sig. Det medførte en behagelig Afveksling i det daglige Liv. Indbydelser til Hjemmet fulgte gerne i Kølvandet af disse Besøg med deraf følgende Revanche fra den Rejsendes Side i Form af Hotel-Middage og anden Opmærksomhed.

Der herskede mellem Købmanden og den udenlandske Rejsende ofte de venskabeligste Forhold, som forplantede sig videre til Forretningen og deraf flydende Ordre; det Hele var tidt den skønneste Idyl.

Krigsaaret 1864 gjorde imidlertid en lille Afbrydelse i ovennævnte Forhold, dels vel af nationale Følelser, men ogsaa for en stor Del som Følge af, at mangen Købmand emanciperede sig fra disse Køb gennem udenlandske Rejsende og selv besøgte Fabrikations-Centrene samt udenlandske Mellemandlere med deres Indkøb for Øje.

Herigennem skabtes en Del Agentur-Virksomheder for udenlandske Firmaer, som i mange Tilfælde besattes med Køberens personlige Venner og Bekendte, og vel til Tider med saadanne Købmænd, der ikke havde haft Held i deres forudgaaende Virksomhed.

Dette førte til, at der efterhaanden i den almene Opfattelse dannede sig det Billede af en Agent, at denne nærmest var at betragte som en mer eller mindre mislykket Eksistens, hvad der gav sig Udslag i, at hele denne Agentstand ofte blev betegnet som en Paria-Kaste, som mindre forstaaende Mennesker ikke var fri for at se ned paa. Kort sagt, det var ikke nogen egentlig misundelsesværdig Stilling den Gang at være Agent, og Fortjenesten stod vistnok i Reglen i Forhold dertil.

Ja, saaledes opfattedes til Tider det at blive Agent som et sidste Nødanker.

De fleste af os har vistnok hørt det den Gang ret gængse tyske Udtryk for Folk, der havde vanskelig ved at finde en Stilling, citere, der i fri Oversættelse saa omtrent lød: „Lad Fæet blive Agent“ — naar han ikke kan blive andet!

Med den stærke Udvikling af Forretningslivet her i Landet og da ganske i Særdeleshed den, der foregik i Hovedstaden, ændredes imidlertid disse Agentur-Forhold i højeste Grad.

Flere og flere store Forretninger, saavel Detail-Firmaer som Stor-Magasiner, grundlagdes, betydelige En-gros-Huse indenfor de forskellige

Brancher fik deres Start, og samtidig gik Industri og Fabrikations-Virksomheden mægtig frem, hvorigennem Forbruget af Raavarer øgedes efter en hidtil ukendt Maalestok.

Hele denne store Fremgang kunde ikke andet end skabe nye Agentur-Virksomheder, idet de udenlandske Firmaer indsaa, at ogsaa her i vort lille Land, paa selve Pladsen arbejdende Agenter, var nødvendige for at udbygge og vedligeholde Omsætningen.

Efterhaanden opstod da den store Stab af Agenter for udenlandske Firmaer, og saare mange dygtige, fremadstræbende unge Forretningsmænd indsaa, at her var et hidtil uopdyrket Felt at bygge paa, her var udmærkede Fremtidsmuligheder til Stede.

For Mange, ja, jeg kan vel nok sige for de Fleste, lykkedes Forsøget, men ogsaa for Adskillige slog det fejl.

Der gik Sagn om de store Fortjenester, Agentur-Forretningen medførte, om den korte Arbejdstid og den ringe Indsats af Arbejde, Virksomheden fordrede. Dette kunde ikke andet end virke lokkende og fristende, men Mange glemte, at der ogsaa stilledes store Fordringer til en saadan Agentur-Virksomhed, dels i Retning af Energi, Flid, Paapasselighed og Kendskab til Branchen, men ogsaa i højeste Grad til Sprogkundskaber.

Nogle opgav derfor efter forgæves Forsøg Arbejdet i Løbet af kortere Tid, men selv for dem, som blev tilbage, var Forholdene ikke altid saa glimrende, som det for Udenforstaaende tegnede sig.

Der var i Virkeligheden saa mange Brist i denne Virksomhed. Sammenhold var en ukendt Ting, Kollegialitet i Reglen ikke mindre. — For den, der havde Støtte behov, var en saadan vanskelig at opdrive. — Begrebet om en Stand var ganske fremmed. Enhver arbejdede, om jeg saa maa sige, i sin egen „Voldgade“.

Mødte der under Arbejdet Agenten Vanskeligheder i Retning af Overgreb fra det af ham repræsenterede Firmas Side eller lignende, da stod han magtesløs, og trængte han til Raad fra en velmenende Kollega, var en saadan svær at finde. Nej, han befandt sig i saa Henseende paa „Alfarvej“, havde ingen Steder, hvor han turde regne med Hjælp og Bistand.

Dog endnu vanskeligere stillede Forholdene sig, naar Sygdom og Svaghed bankede paa Døren. Hvor skulde han søge hen, hvor var den, der kunde række ham en hjælpende Haand?

Og indtraadte Døden, ja, da var Forholdene ofte tunge og svære. — Agentens Familie og Efterladte, der havde været henvist til Forsørgere-rens Arbejde og Fortjeneste, stod i mange Tilfælde paa bar Bund.

Neppe, ja undertiden forinden Agenten havde lukket sine Øjne, laa ofte Adskillige saa at sige paa Spring for at erobre hans Agenturer, og tog ikke i Betænkning hurtigst at søge disse, enten skriftlig eller ved med Lynets Fart at rejse til vedkommende Forbindelse for at søge Agenturet, uden at tage under Overvejelse om den Afdøde maaske havde tænkt, at hans Forretning skulde føres videre, for at hans Familie derigennem kunde være nogenlunde sikret.

Ja, det var i Sandhed mærkelige og triste Forhold, der den Gang herskede paa dette, saavel som paa saa mange andre Omraader indenfor Agentstanden.

Dette indsaa selvfølgelig mange af denne Stands Udøvere, men dog gik der lang Tid, forinden nogle af disse, der havde det klare Blik for de herskende saa uheldige Tilstande og den rette Vilie til at søge disse forbedrede, traadte til, og det, der gav Stødet hertil var følgende:

I Juli Maaned 1901 fremkom der i Bladet „Børsen“ nogle Artikler, der skildrede de vanskelige Forhold, hvorunder Standen „Repræsentanter for udenlandske Firmaer“ arbejdede, og hvori der toges til Orde for at søge disse Forhold bragt ind under bedre Former.

Forfatteren af disse Artikler viste sig at være Hr. *William Levin* — altsaa Foreningens egentlige Fader — og til ham sluttede sig d'Herrer *Ph. Achen, Andreas Buch, Aage Høyer, Victor Parbst* og *A. Schjellerup*.

Disse Herrer blev snart enige om, at den Vej, man burde slaa ind paa, var at søge dannet en Forening, og med dette Maal for Øje afholdtes der

den 7. August 1901

et Møde paa Bladet „Børsen“s Kontor, hvor foruden ovennævnte Herrer ogsaa Hr. Redaktør *Stein* var til Stede.

Her tog man den Beslutning at søge Foreningen ført ud i Livet, og paa et nyt Møde kort Tid efter vedtoges nogle Love, som dog senere viste sig ikke at svare til Formaalet.

Et af de første Skridt, som derefter blev foretaget, var at udsende Indbydelser til Kollegaer om at indmelde sig i Foreningen, ligesom man søgte at hverve Medlemmer ved personlig Agitation blandt Repræsentanter.

Disse Bestræbelser fulgtes dog kun af meget ringe Held, hvorfor man indvarslede til et Møde, der d. 27. November afholdtes i daværende „Larsen's Lokaler“. Her fremkom imidlertid flere af de Tilstedeværende med en saa skarp Kritik af det fremførte Program og de midlertidige Lovudkast, at Sagen ganske faldt til Jorden.

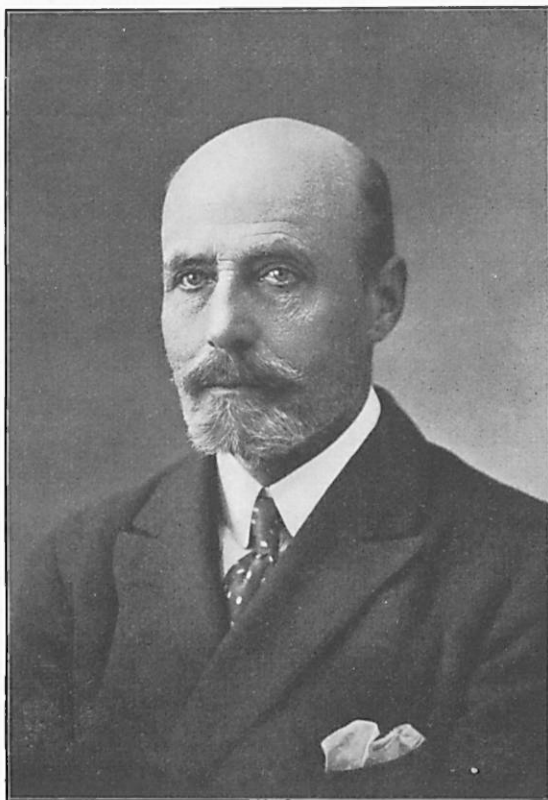
Men d'Herrer Indbydere tabte ikke Modet. De berammede atter en Sammenkomst, hvortil de i indtrængende Ord anmodede d'Herrer Repræsentanter om at komme til Stede. Her tegnedes 13 nye Medlemmer, og gennem en senere Henvendelse til flere Hundrede Kollegaer bragtes Medlemstallet op til 60, hvad man betragtede som et foreløbigt godt Resultat.

Derefter fandt flere private Forhandlinger Sted mellem den midlertidige Bestyrelse og de Medlemmer, der viste sig særlig interesserede

for Sagen, og man udarbejdede i Fællesskab Lovudkast efter forinden at have indhentet Oplysninger fra udenlandske Foreninger med samme Formaal, der imødekommende stillede deres Love og Vedtægter til Disposition.

En Generalforsamling blev nu fastsat til den 24. Marts 1902, medens man i Mellemtiden virkede for at skaffe Kandidater til Bestyrelsen, og søge denne tilført saadanne Kræfter, som man ansaa egnede til at føre Foreningen ind i de rette Baner.

Det viste sig, at disse Bestræbelser kronedes med Held, og paa nævnte Generalforsamling, der afholdtes i daværende „City's Selskabslokaler“, valgte man til Bestyrelsen d'Herrer *Ph. Achen, Andreas Buch, Johs. Høimark, Aage Høyer, Etatsraad Hans Just og Martin Melchior*, der konstituerede sig med *Ph. Achen* som Formand, *Hans Just* som Næstformand, *Aage Høyer* som Kasserer og *Andreas Buch* som Sekretær. Til Revisorer valgtes d'Herrer *Arnold Jensen* og *N. C. Smaagaard*.

PH. ACHEN

Dette var altsaa Foreningens første Bestyrelse, og man maa lade den, at den uden Tøven tog godt fat.

Det galdt jo først og fremmest om at fastlægge den ny Forenings Love, og paa en senere afholdt Generalforsamling vedtoges følgende Lovforslag:

1. At søge indført obligatorisk Borgerskab for alle i Danmark bosiddende Repræsentanter for udenlandske Firmaer.

2. At danne en Understøttelsesfond.
3. At varetage Medlemmernes Interesser og søge at fremme alt, hvad der kan gavne Standen.
4. Ved Dødsfald at være til Støtte for Medlemmernes Enker eller Paarørende.
5. At søge Adgangsbeviset nedsat for danske Statsborgere.

At Bestyrelsen straks stillede sig ovennævnte for Standen virkelig betydningsfulde Formaal, viste, at den havde set rigtig. Vi skal iøvrigt senere komme tilbage til disse Formaal, som jo i Virkeligheden blev Grundpillerne for Foreningens fremtidige Virke.

Paa Grundlag af ovennævnte Program udsendtes Cirkulærer til ca. 400 Repræsentanter for udenlandske Firmaer for at vinde nye Medlemmer. Dog var Udbyttet af denne Agitation meget magert, idet kun 12 Herrer tog Henstillingen til Følge.

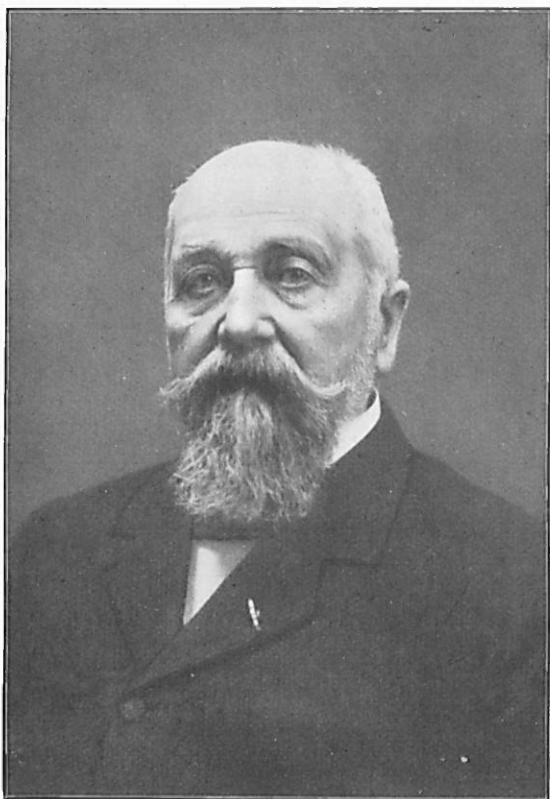
Trods den ringe Tilgang af Medlemmer arbejdede Bestyrelsen stadig videre for at vække Opmærksomhed om Foreningen og søge at vende Kollegaers Blik mod den nye Sammenslutning.

Man indsaa ganske rigtig, at Foreningen burde have sit Præg gennem et Foreningsmærke og valgte dertil det, som endnu den Dag i Dag pryder dens Skrivelser og Meddelelser samt anvendes af en stor Del af Medlemmerne paa deres Forretnings-Papirer, nemlig, de to Halvkugler forbundne ved en Merkurstav.

Valget af dette Mærke, som maaske kunde forekomme mange noget vel pretentiøst, viste i Virkeligheden, at Bestyrelsen havde et vist Udsyn, og at Mærket skulde være en Allusion til, at Medlemmernes Arbejde maatte komme til at spænde ud over vide Felter, vise Vej for ny Stræben.

Ligeledes vedtoges det at leje et Kontor paa Børsen med Hr. Professor *Østerbye* som Sekretær, for at de Medlemmer, der maatte ønske det, der kunde erholde Oplysninger om fremmede Markeder med nye Forbindelser for Øje, ligesom Lister over ledige Agenturer fremlagdes i Lokalet.

Tilslutningen hertil var dog meget ringe, og Udgifterne forholdsvis store, hvorfor man efter et Aars Forløb atter opgav dette Forsøg og i Stedet bestemte sig til at udsende Fortegnelser over indgaaede ledige Agenturer til hvert enkelt Medlem. Dette er stadig bibeholdt, og det kan vistnok siges at have været til Gavn for i ethvert Fald nogle af d'Herrers Medlemmer.

HANS JUST

Endskøndt Bestyrelsen saaledes paa forskellige Omraader udrettede et godt og omfattende Arbejde i sine Bestræbelser for at samle Standen og føre Medlemstallet op til en nogenlunde rimelig Højde, lykkedes dette imidlertid ikke i Begyndelsen.

Der var kun saare liden Mening for Sagen. Næsten overalt, hvor de sjelden ihærdige Medlemmer af Foreningen vendte sig hen, lød Svaret i Reglen: „Hvad skal vi dog med en Forening“, for en saadan har vi absolut ingen Interesse.

Man søgte paa alle mulige Maader at opildne denne, og da dette ikke lykkedes paa anden Maade, slog man ind paa den selskabelige.

Den saa kendte Sammenspisningens Vej vovede man dog ikke at betræde; thi dertil syntes man simpelt hen ikke, der var Raad. Nej, man nøjedes med beskedne Sammenkomster, hvor der i Reglen kun serveredes Smørrebrød og Øl, og naar det gik højt, en lille Whisky. Men det viste sig her, at det ikke var Overdaadighed, der skulde til for at overvinde d'Herrer Kollegaers saa store Betæneligheder ved at indmelde sig i Foreningen, nej, dette naaedes simpelt hen ved tvangfrit Samvær og hjertelige Ord.

Som Repræsentant for disse sidste skal jeg ikke undlade at nævne Foreningens daværende Næstformand, Etatsraad *Hans Just*. Denne havde ved sin store Elskværdighed, ved sit joviale, forekommende og hjertelige Væsen en ganske særlig Indflydelse paa de gennemgaaende yngre Kollegaer. Han forstod som faa at aabne disses Blik for den store Betydning, Foreningen havde, og naar intet andet hjalp, var Etatsraad *Just* ikke bange for at tage Musikken, men ganske særlig Sangen, i sin Tjeneste, til hvilket Øjemed han af og til anmodede sin gode Ven, senere afdøde Kammersanger *Niels Juel Simonsen*, om at komme til Stede.

Og hvad *Hans Just's* kraftige Paavirkning og indtrængende Tale ikke havde formaaet, det evnede Sangen og hele den gemytlige, hyggelige Stemning, der herskede. Thi efterhaanden skete det, som man lidt efter lidt var kommen til at anse som næsten uopnaaeligt. Foreningen begyndte at vokse, flere og flere Medlemmer meldte sig ind. Disse paavirkede atter andre Kollegaer, og skøndt Væksten kun gik langsomt, og Fremgangen i det store og hele maatte betragtes som meget beskedent, naaede Foreningen dog op til i Aaret 1906 at tælle 119 Medlemmer.

Etatsraad *Hans Just*, som d. 2. Februar 1912 afgik ved Døden, udviste indtil sin sidste Dag den største Interesse for Foreningens Formaal, som han omfattede med sjelden Varme, og ethvert Fremskridt beredte ham virkelig Glæde. Han havde sin store Andel i de Resultater, der den Gang opnaaedes. Vi ville bevare Mindet om denne udmærkede Kollega i taknemmelig Erindring.

I Aaret 1906 var det, at det store Gennembrud indenfor Foreningens Virkefelt indtraf.

Grosserer *Oscar Wandel* afløste Hr. *Ph. Achen* som Formand i Bestyrelsen. Sidstnævnte havde jo været med til Foreningens Stiftelse, nedlagt betydelige Kræfter i Arbejdet for at føre den frem og viet Foretagendet den største Indsigt og Energi. Men han ønskede selv at fratræde som Formand, og det Valg, der faldt paa Hr. *Wandel*, viste sig at være overordentlig heldigt og af den største Betydning for Foreningens Anseelse og Fremgang.

OSCAR WANDEL.

Hr. *Wandel* begyndte sin Formands-Gerning med at foreslaa Oprettelse af Sektioner indenfor Foreningens Ramme. Han saa heri en Sag af største Vigtighed for dens Trivsel og Vækst. Thi ved en saadan Ordning vilde sikkert langt flere Repræsentanter søge ind i Foreningen.

De enkelte Brancher har saa mange Sager af udelukkende faglig Beskaffenhed, og disse drøftes og behandles jo langt bedre indenfor hver enkelt Sektion; saa mange Interesser, der i flere Tilfælde ikke vil kunne finde den rette Forstaaelse indenfor Foreningens samlede Ramme, og naar de endelige Afgørelser ikke gaa ud over at forpligte de respektive Sektioner, da vil Differencer neppe komme til at foreligge.

Dette Forslag om Oprettelse af Sektioner paa nævnte Basis vedtoges, og Begyndelsen blev gjort af Vinbranchen, idet „Foreningen af Repræsentanter for udenlandske Huse i Vin og Spiritus“, stiftet den 18. Juli 1905 paa Foranledning af Grosserer *Oscar Wandel*, den 1. November

1906 indtraadte i Hovedforeningen som en speciel Afdeling under Navnet „Vin-Sektionen“. Denne vedtog den 3. November 1908 at skænke sin egen Beholdning til Hovedforeningens Understøttelsesfond.

Indlemmelsen af denne Sektion var i Virkeligheden særdeles heldig. Den tilførte Foreningen nye og dygtige Kræfter, og den frembød et smukt og efterfølgelsesværdigt Eksempel, idet den nemlig omfattede samtlige Repræsentanter af Betydning indenfor Vin- og Spiritus-B Branchen, unægtelig et Særsyn, dog skal det tilføjes, en Ordning, der vil være meget vanskelig, for ikke at sige umulig, at gennemføre for adskillige andre Brancher, som f. Eks. Manufaktur, der tæller i Hundredevis af Repræsentanter, af hvilke 210 hører ind under Foreningen og fra første Færd har været i Overtal indenfor denne.

Sidstnævnte Branche ordnede sig samtidig som Sektion, og senere fulgte andre i Vinbranchens Spor, idet Forsikrings-Sektionen oprettedes den 9. April 1913, Metal-Sektionen den 30. August samme Aar, Trælast-Sektionen den 22. August 1917, hvorefter Raatobak-Sektionen den 21. Februar 1918 sluttede sig til de øvrige.

Hvad Trælast- og Raatobak-Sektionerne angaar, da skal det forøvrigt fremhæves, at førstnævnte ligesom Vin-Sektionen tæller saa godt som alle, og sidstnævnte samtlige Repræsentanter indenfor de respektive Brancher.

Resultatet af denne Deling af Foreningens Medlemmer i Sektioner udeblev heller ikke. Den tilførte mange ny Medlemmer, og naar disses Tal i Dag er naaet op til ca. 440, da har den ovenfor nævnte Ordning sikkert sin store Andel heri.

Men ikke alene er Medlemstallet derigennem forøget, ogsaa Foreningens Anseelse er derved bleven betydelig styrket, og dens Formaal kendt i langt videre Kredse.

Den saa heldige Gennemførelse af ovennævnte Sag skyldtes altsaa i første Række Grosserer *Wandel*, men ogsaa i mange andre Retninger

var han Foregangsmand og Foreningens udmærkede Talsmand i adskillige betydningsfulde Anliggender, der ved hans Hjælp førte til de attraaede Maal.

Til Medlemmernes store Beklagelse nedlagde Hr. *Wandel* sin Formands-Plads i Aaret 1912, men lige indtil sin Død den 4. Januar 1925 vedblev han at følge vor Sammenslutning paa dens videre Vej med den største Agtpaagivenhed. Erindringen, om hvad han udrettede for Standen, skal stedse leve indenfor vor Forening.

En ny Blomstringstid oprandt for vor Sammenslutning, da vor nuværende højtskattede Formand, Grosserer *William Malling*, den 5. Marts 1912 modtog det paa ham faldne Valg som saadan.

Det at søge opnaaet et Borgerskab for Repræsentanter for udenlandske Firmaer hørte jo til Foreningens tidligste Bestræbelser, men først under Hr. *Malling* lykkedes Gennemførelsen af denne for Standen saa overordentlig vigtige Sag.

Efter et langt forberedende Arbejde og betydelig Indsats af Kræfter fra Bestyrelsens Side blev det den 29. April 1913 til Lov, at Repræsentanter for udenlandske Firmaer, for at kunne drive deres Virksomhed, skulde have Grosserer-Borgerskab.

Man vil ret kunne værdsætte Betydningen heraf, naar man erindrer af hvor mange forskellige Brancher og dissers Udøvere Repræsentant-standen er sammensat. Det galdt om at føre disse ind under eet Samlingsmærke, der kunde give dem alle et fælles Præg, derigennem højne Standen og dennes Anseelse.

Naar det attraaede Borgerskab blev Grosserer-Borgerskab, var det, fordi dette viste sig at være det eneste gennemførlige og vel ogsaa det for Repræsentantens Virksomhed mest formaalstjenlige. Ligeledes opnaaedes det derigennem at bringe Standen ind under Børsens Omraade, hvor den kunde vente at finde den rette Forstaaelse og i mange Tilfælde Støtte for sine Formaal.

Der har jo nok til en Begyndelse været en Del Uvilie mod selve denne Ordning, men at den var rigtig formet, er sikkert nu de fleste enige om; thi den giver Repræsentanten en fast Stilling i Forretningslivet, og at dette er af stor Betydning, vil man ved nærmere Eftertanke neppe tage Afstand fra.

Det viste sig da ogsaa, at der i al Almindelighed var den rette Forstaaelse af det opnaaede Resultat, og Begivenheden fejredes med en Fest paa „Den kongelige Skydebane“, hvor mange af Medlemmerne havde givet Møde, og hvor der i Tale og Sang udtaltes Tilfredshed over, at dette første Punkt paa Foreningens Program nu var bragt til en heldig Afslutning.

En Sag, som bør nævnes i Forbindelse med Borgerskabets Gennemførelse, er den, der vedrører Ordningen af Adgangsbeviset.

Allerede Paragraf 5 i Foreningens første Love gaar jo ud paa at søge Adgangsbeviset nedsat for danske Statsborgere, og gennem Aarene fremkom der fra mange af vore Medlemmer en kraftig Protest mod den gældende Ordning, at disse skulde løse det samme Adgangsbevis som Udlændinge, navnlig naar det toges i Betragtning, at førstnævnte dog betalte Skat til Stat og Kommune.

Alle de Forsøg, der foretoges for at faa disse Forhold ændrede, viste sig imidlertid frugtesløse, og først ved Loven af 29. Marts 1924 opnaaedes et bedre Resultat for danske Statsborgere, idet Adgangsbeviset for disse, vel at mærke naar de er Indehavere af Grosserer-Borgerskab, fastsattes til Kr. 200 for 12 Maaneder med Ret til derpaa at arbejde for ethvert ønskeligt Antal Firmaer.

Derimod forhøjedes samtidig Adgangsbeviset for udenlandske Handelsrejsende til Kr. 400 for det første og til Kr. 200 for hvert følgende Firma.

Denne Afgørelse, som sikkert ikke har tiltalt udenlandske Firmaer, maatte siges at være et Fremskridt for danske Repræsentanter, selv om disse ikke har følt sig fuldt tilfredsstillede derved; ligesom der stadig

hersker megen Misfornøjelse med de Besværligheder, der ledsage Adgangsbevisets Løsning og Fremlæggelse for Toldvæsen og Politi, idet der derved beredes megen Tidsspilde og ofte Forsinkelser. Dog lader det til, at der nu vil blive taget i ethvert Fald noget Hensyn til de derover fremkomne Klager.

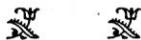
Endelig udviser den under 31. Marts d. A. vedtagne Lov til Ændring af Adgangsbeviset en Nedsættelse af Kendelsen og den Fordel, at Beviset kan udfærdiges saavel med Gyldighed for et Aar, som for en Periode af 45 Dage.

Da disse Linier skrives er denne Lov endnu ikke ført ud i Livet, men naar dette sker, vil der jo foreligge en ganske væsentlig Lempelse.

Her skal det yderligere anføres, at Paragraf 2 i Foreningens Love:

„At søge overholdt, at Udlændinge
ikke arbejde uden Adgangsbevis“

til enhver Tid har haft Bestyrelsens særlige Bevaagenhed og sikkert ogsaa fra vore ærede Medlemmers Side kan paaregne Støtte.

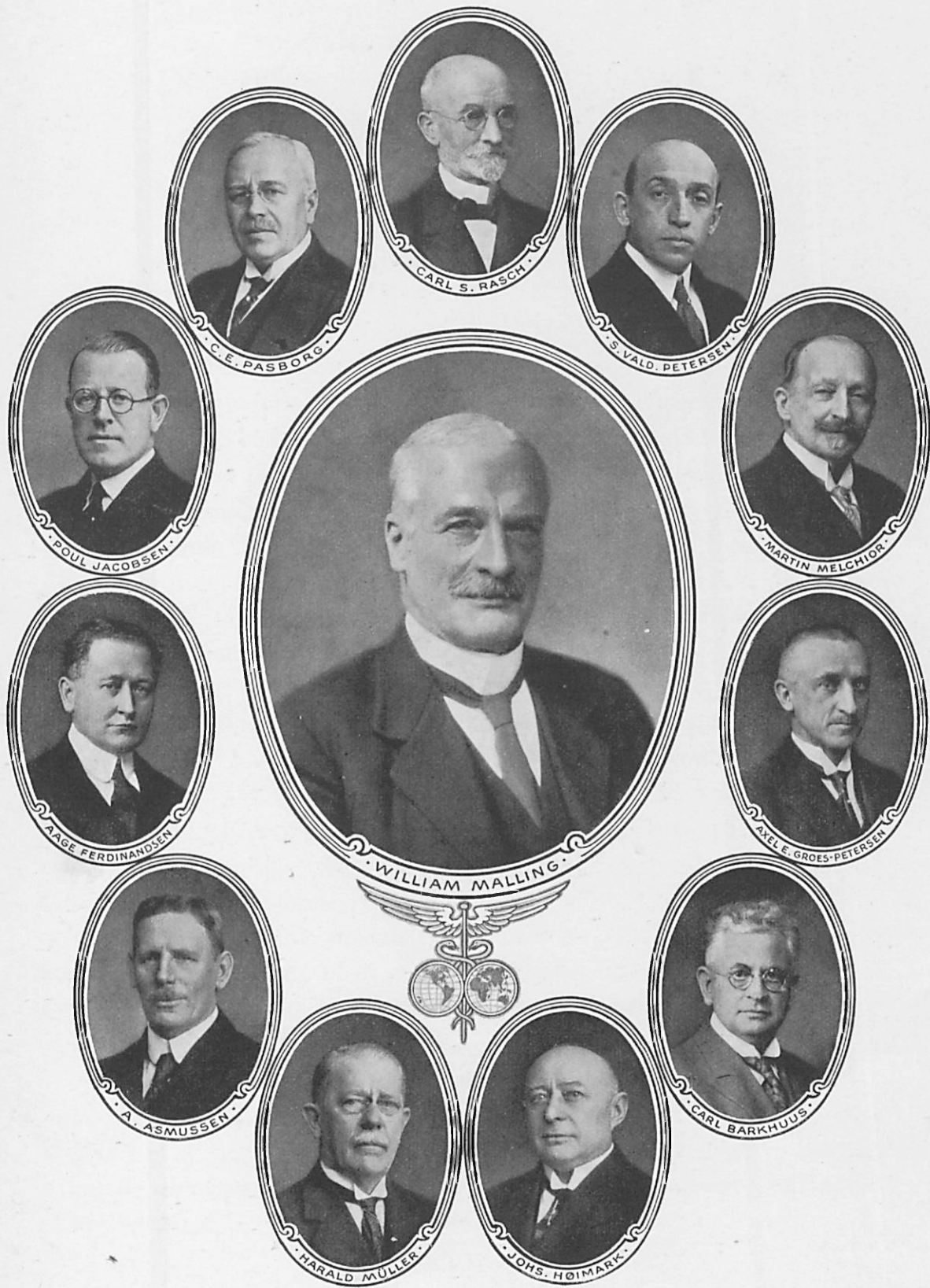
Medens vi beskæftige os med Opgaver, hvis Løsning har faaet Betydning for vor Stand, skal jeg nævne, at det den 11. Februar 1907 lykkedes vor Føring at erobre en Plads som Medlem af Grosserer-Societetets Komite for Grosserer *Oscar Wandel*.

Gennemførelsen heraf stod fra første Færd for Bestyrelsen som noget næsten uopnaeligt, men ved Samarbejde med Medlemmerne og Støtte fra forskellig Side lykkedes Forsøget, og med Glæde hilste vi Hr. *Wandel's* Overtagelse af denne saa ærefulde Stilling, som jo ikke kan andet end gavne vore Formaal, da disse langt lettere kunne paaregne Støtte hos denne Landets mest ansete Sammenslutning indenfor Handelsverdenen, naar Foreningen i Komiteens Midte ejer en Fortaler, der for-

maar at gøre dens Medlemmer lydhøre for de Henvendelser, der maatte fremkomme fra vor Stands Side.

I Aaret 1920 udtraadte Hr. Grosserer *Wandel*, efter derom fremsat Ønske, af Komiteen, efter i sin lange Funktionstid at have røgtet dette Hverv paa saa fyldestgørende en Maade, og Kandidaturet overgik til vor nuværende Formand, som stadig udfylder denne ansvarsfulde Plads med Dygtighed og Forstaaelse, med vore Interesser for Øje.

HOVEDBESTYRELSEN

Naar jeg her nævner vor nuværende Formand, vil jeg gerne dvæle lidt ved denne saa udmærkede Fører for vor Forening. — — Et bedre Valg, end det vi i sin Tid i saa Henseende gennemførte, vil neppe kunne tænkes. Hr. *Malling* gik fra første Øjeblik i Breschen for vor Sag; han søgte paa ethvert Omraade at fremme Standens Vel. Med en sjelden Omhu tager han sig af alle de mange saa forskellige Opgaver, der foreligge til Behandling, og han gør det med Iver og Overbevisning. Højt bør vi skatte denne Mands Virken i Foreningens Tjeneste og ønske, at han endnu længe vil vie vore Formaal sine rige Evner.

At Hr. *Malling* til Udførelse af de ofte vanskelige og tidskrævende Arbejder har en udmærket Støtte i mine ærede Kollegaer indenfor Bestyrelsen skal ikke være upaataalt. Alle disse Herrer var stedse rede, naar det galdt Foreningens Bedste og ofrer stadig Tid og Kræfter paa enhver formaalstjenlig Sag, for hvis Gennemførelse deres Indsigt og Erfaring er af den største Betydning.

Disse Herrer har desuden ved deres Kollegialitet og Forstaaelse i højeste Grad bidraget til at gøre Samarbejdet indenfor Bestyrelsen let og behageligt, hvad der naturligvis influerer paa Forhandlingernes Gang.

At det ogsaa er af Vigtighed, at Bestyrelserne i de forskellige Sektioner besættes med dertil egnede Repræsentanter, som har den rette Opfattelse af Sektionernes Krav og med Købmandsdygtighed kunne behandle de mange faglige Sager, der bringes ind under disses Omraade, er en Selvfølge.

Til disse Pladser har Medlemmerne haft det Held at knytte de rette Mænd, som hver i sin Branche har udrettet noget virkelig nyttigt og godt, hvis Arbejde har bidraget til at udbygge vor Forening.

Men ogsaa det ikke mindre fortjenstfulde Hverv, som d'Herrer Revisorer har bestridt paa saa fyldestgørende en Maade, skal her bringes i Erindring.

Til alle de her nævnte Kollegaer skal der rettes en velment Tak, idet vi haabe paa ogsaa i Fremtiden at turde regne med deres Assistance.

Af de Skridt, Foreningen yderligere har foretaget sig for at befæste sin Anseelse, bør ogsaa nævnes, at den i Aaret 1911 erhvervede en Plads som handelskyndigt Medlem i Sø- og Handelsretten, idet den tidligere Næstformand, Hr. *Cornelius Petersen*, indtraadte i denne Ret, hvor han stadig med stor Indsigt bestrider dette Hverv.

Ved Opnaaelsen af det i Skriftet tidligere omskrevne Borgerskab, var altsaa Paragraf 1 paa Foreningens Program ført ud i Livet, og vi ville nu kaste et lille Strejflys over nogle af de øvrige Punkter i Foreningens Love, stammende fra 17. Februar 1903, reviderede og gennemførte paa Generalforsamlingerne, henholdsvis 14. Marts og 1. April 1912.

Af disse skal jeg nøjes med at komme nærmere ind paa de Formaal, der forekomme mig at være de mest betydningsfulde, og da navnlig paa Paragrafferne 5 og 6, der gaa ud paa at være Medlemmerne til Hjælp i Sygdoms-Tilfælde og ved Dødsfald søge at give den Afdødes Efterladte Raad og Støtte.

Bedre Formaal kan en Stand vel neppe sætte sig; thi de give Udtryk for virkelig Humanitet og Kollegialitet.

Det staar sikkert for manges Repræsentant som noget betryggende og beroligende at vide, at han under Sygdom tør regne med sine Kollegaers Bistand, og at disse, hvis han skulde afgaa ved Døden, forpligte sig til ikke at søge hans Agenturer, naar hans Efterladte agte at føre Forretningen videre, og i ethvert Fald ikke foretage sig noget Skridt i saa Henseende uden forinden at have henvendt sig til dem, der har med Sagens Ordning at gøre.

Ja, her kan det saa ofte misbrugte Ord „Kollega“ nævnes med Rette; thi den Repræsentant, som hjælper til at støtte en saadan Sag, viser, at han tilfulde forstaar den Betydning, der rummes i det lille Ord.

Jeg tror ogsaa at kunne sige, at disse saa smukke Formaal ganske særlig har tiltrukket sig mange af vore Standsfællers Opmærksomhed, som navnlig paa dette Grundlag har sluttet sig til vor Forening.

Det at gavne og støtte dem, som har Hjælp behov, har ogsaa fundet Udtryk i Lovens Paragraf 3 vedrørende Understøttelsesfonden.

Allerede kort efter Foreningens Stiftelse blev Grunden lagt til denne Fond.

Meget smaat gik det i Begyndelsen, men ved Henlæggelser dertil af Overskuddet paa Budgettet, og ikke mindst gennem den storstilede Gave paa Kr. 10,000, som Foreningens tidligere Formand, Grosserer *Oscar Wandel*, ved sin Død testamenterede denne Fond, er dens Kapital dog nu naaet op til ca. Kr. 45,000.

Stor er den samlede Kapital ganske vist ikke, naar Medlemstallet tages i Betragtning, og de Beløb, der af Renterne aarlig udbetales trængende Medlemmer eller disses Efterladte, kun meget beskedne, men dog har denne Hjælp sikkert i flere Tilfælde været velkommen for dem, som har attraaet den.

At vor Forenings Arbejde og paa mange Maader gode Formaal har formaaet at vække ligestillede udenlandske Foreningers Interesse, ses deraf, at der i Aarenes Løb er tilstillet vor Bestyrelse Anmodning om at deltage i forskellige Kongresser i Udlandet.

Allerede i Aaret 1906 indløb der Indbydelse til at overvære den Kongres „Centralverband Deutscher Handelsagenten Vereine“, der har sit Hovedsæde i Berlin, afholdt i München, og i Aaret 1909 fulgte fra samme Forening Henstilling om at bivaane Kongressen i Köln.

Til begge disse Kongresser sendte Foreningen Delegerede, der høstede godt Udbytte af de der stedfundne Forhandlinger, og vendte hjem med den Overbevisning, at vore Formaale i mangt og meget gaa i samme Retning, som de der besjæler denne Sammenslutning, der omfatter hele det store Tyskland, men som gennem sit mægtige Medlemstal jo har et langt bredere Grundlag at bygge paa.

En Anmodning om at deltage i ovennævnte Forenings senere Kongres i Frankfurt a/M. kunde Bestyrelsen til sin Beklagelse ikke efterkomme, og det samme galdt Indbydelser til Kongresser i Wien, Amsterdam og Paris. Derimod sendtes Delegerede til en i Zürich afholdt Kongres og til den Fest, „Svenska Handelsagenters Förening“ i Anledning af dens 10aarige Bestaaen, i Aaret 1924 afholdt i Stockholm.

Vor Forening er jo ikke nogen selskabelig Sammenslutning og har derfor ikke de dermed forbundne Øjemed paa sit Program.

Dog har der været gjort gentagne Forsøg paa ogsaa ad denne Vej at samle Medlemmerne, hovedsagelig gennem belærende og oplysende Foredrag.

Med Beklagelse maa det imidlertid konstateres, at disse Forsøg ikke har fundet, hvad man egentlig kan kalde større Tilslutning. Gennemgaaende har kun saare faa Medlemmer benyttet sig af Lejligheden til at overvære de ofte virkelig udmærkede Foredrag, der har været budt paa. Ja, i flere Tilfælde var Tilhørernes Kreds saa lille, at det næsten føltes

som en Skam overfor Foredragsholderen. Jeg erindrer saaledes, at der til et i sin Art virkelig udmærket Foredrag var mødt, siger og skriver 14 Tilhørere. At et saadant Resultat ikke kunde virke just opildnende hverken paa Foredragsholderen eller Bestyrelsen, behøver vistnok ingen nærmere Forklaring, og sidstnævnte har derfor ment, i ethvert Fald foreløbig, at maatte indstille sine Forsøg i denne Retning.

Det eneste, der har formaaet at samle en større Kreds af Medlemmerne, er vore højtærede Damer. Naar disse bærede vor Forening med deres Besøg, ja, da skiftede Billedet, da kom virkelig ikke saa faa af Herrerne ogsaa til Stede, men, ærlig talt, er dette at undres over. Vi ville derfor ogsaa bringe vore Damer en oprigtig Tak for den Interesse, de derved har vist vor Forening, og haabe, at de ogsaa i Fremtiden ville være lydhøre for vor Indbydelse.

En Fortegnelse over Hovedbestyrelsens og Sektionernes nuværende Bestyrelses-Medlemmer samt over Revisorerne findes paa de sidste Blade i Heftet.

Af Repræsentanter, der gennem Aarene har haft Sæde i Hovedbestyrelsen, skal, foruden de alt tidligere anførte, nævnes d'Herrer:

Bankdirektør *Emil Hertz*
Konsul *S. T. Jespersen*
Grosserer *Albert Levysohn*
„ *Hugo Lildholdt*
„ *Karl Martens*
„ *Jens W. Melbye*
„ *Axel Schmidt*
„ *Sophus Weincke*

For Sektionsbestyrelsernes Vedkommende:

Forsikrings-Sektionen

Grosserer *Axel Bergh*

„ *Victor Malm*

fhv. Handelsminister *Thyge I. Rothe*

Manufaktur-Sektionen

Grosserer *H. R. Gronemann*

„ *Isidor Hartvig*

„ *Otto Jacobsen*

Trælast-Sektionen

Grosserer *Alf. Asmussen*

Vin-Sektionen

Grosserer *V. Rudolph*

Konsul *Einar Wandel*

Disse Herrer har alle udført et stort og dygtigt Arbejde til Foreningens Gavn, paa bedste Maade varetaget dens Interesser, og skal der her bringes dem en Hyldest og Anerkendelse for alt, hvad de udrettede til Befæstelse af Foreningens Formaal.

En Tak skal lyde til Alle, saavel Institutioner, Foreninger som Private, der i de svundne Aar har vist vor Forening Forstaaelse og støttet dens Arbejde. En Tak til hver den, der hjalp med til at styrke dens Grundvold.

Naar vi paa denne Foreningens Hædersdag se tilbage paa den svundne Tid, ville vi ikke undlade at genkalde i vor Erindring de Kolløgaer, der i Aarenes Løb er afgaaet ved Døden, saavel de Mænd, der tilhørte vor Sæmmenslutnings Bestyrelser, som de, der som Medlemmer havde sluttet sig til vor Forening.

Foruden de i dette Skrift alt omtalte Medlemmer af Hovedbestyrelsen skal nævnes Foreningens mangeaarige Kasserer, Grosserer *William Broe*, samt Sektionsbestyrelses-Medlemmerne:

Konsul *G. E. Fife*

Grosserer *Frederik Heckscher*

„ *Johs. M. Klein*

„ *Chr. E. Rothe*

„ *Oscar Schilder*

„ *Wilhelm Secher*

„ *Joh. S. Thomsen*

Revisorerne:

Grosserer *Arnold Jensen*

„ *N. C. Smaagaard*

Vi ville i Ærbødighed og dyb Taknemlighed bevare disse Kolløgaer i vor Erindring. Deres Navne skulle stedse nævnes med Hæder og indflettes i Mindernes uvisnelige Krans.

Hensigten med dette lille Skrift har ikke været at gaa i Detailler, saaledes at alt, hvad der er forefaldet i Foreningens hidtidige Liv, fremdrages Aar for Aar, fra Møde til Møde.

Det har kun været min Stræben i korte Træk at give en lille Oversigt over, hvad der er hændet af Interesse gennem Tiden, og da ganske særlig en Fremstilling af de Sager, der har været af afgørende og vital Betydning for Foreningen og dens Formaal; med andre Ord, standse ved Milepælene paa dens Vej gennem de 25 Aar.

Ogsaa vil jeg gerne tilføje, at denne min Redegørelse ikke paa nogen Maade prætenderer at være noget Skrift i Ordets egentlige Forstand, men kun, hvad jeg dermed har tænkt mig, en beskeden Henvendelse fra Kollega til Kollegaer. Dog, skulle disse mine Ord kunne bidrage til, at de mange gode Kollegaer, der endnu befinde sig udenfor vor Sammenslutning, vilde tiltræde denne, da har denne min Fremstilling i ethvert Fald gjort nogen Nytte. Thi for at vor Forening kan vokse sig større og stærkere tiltrænges der endnu manges Tilslutning, og først da vil Foreningen være i Stand til at naa det Maal, den har stillet sig, nemlig at blive Samling for hele den store Stand „Repræsentanter for udenlandske Firmaer“.

Der spørges saa ofte, hvad Nytte gør egentlig Eders Sammenslutning? Jeg tør maaske haabe, at disse Blade i nogen Grad maa give Svaret derpaa, et Svar, der i faa Ord kunde lyde som saa:

Søger De virkelige materielle Goder, ja, da byder vor Forening kun lidt, men eet tør man maaske nok i al Beskedenhed anføre, nemlig at det Arbejde, der gennem de 25 Aar er udrettet i Foreningens Tjeneste, om ikke andet, saa dog har bidraget til at samle og højne vor Stand, fremmet Kollegialitets-Følelsen og derigennem vundet Forstaaelse hos Mange.

Vor Forenings Historie viser, som det ofte har været Tilfældet, at der paa en som ringe anset Grund kan rejses et godt og solidt Bygværk, naar dette blot hviler paa det rette Fundament, og de, der bærer Sten til Værket, murer disse med Varsomhed og den rette Indsigt.

Svær var vor Forenings Fødsel og vanskelig dens Vækst. Den blev til en Begyndelse nærmest betragtet som en „Bastard“, men den har dog hidindtil klaret de mange Skær, overvundet de store Hindringer, der krydsede dens Vej, og i Dag, hvor den har tilbagelagt de 25 Aar, staar den paa sikker Grund, og jeg tror at kunne sige agtet indenfor store Kredse af vor Forretningsverden.

Med nænsom Haand saaede gode Kollegaer i svunden Tid det lille Frø, af hvis Gem en sund Spire snart naaede frem for Dagens Lys. Spiren skød kraftig Rod, den trivedes og voksede. Den lod sig ikke hæmme i sin Vækst; thi den plejedes med Omhu og Varme, og paa dens Grund staar i Dag det Træ, som allerede har baaret god Frugt, og som nu viden hen strækker sine Grene.

Maatte i Fremtiden Kollegaer i større og større Tal søge ind under Træets Krone, og i dennes Skygge finde det rette Ly.

Maatte der altid være Mænd, der med Vilie og Kraft ville værne og hæge om dette Træ og føre Foreningens Banner videre frem ad de rette Stier til Held og Hæder for Standen:

REPRÆSENTANTER FOR
UDENLANDSKE FIRMAER

Martin Melchior.

HOVEDBESTYRELSEN

<i>William Malling</i> , R. af D.	indtraadt i Bestyrelsen		1912
Formand			
<i>Harald Müller</i>	”	”	1904
Næstformand og Sekretær			
<i>Johs. Høimark</i>	”	”	1902
Kasserer			

<i>A. Asmussen</i>	indtraadt i Bestyrelsen		1912
Formand for Vin-Sektionen			
<i>Carl Barkhuus</i>	”	”	1921
Formand for Manufaktur-Sektionen			
<i>Aage Ferdinandsen</i>	”	”	1925
Formand for Forsikrings-Sektionen			
<i>Axel E. Groes-Petersen</i>	”	”	1923
<i>Poul Jacobsen</i> , Cand. jur.	”	”	1922
Formand for Raatobak-Sektionen			
<i>Martin Melchior</i>	”	”	1902
<i>C. E. Pasborg</i>	”	”	1919
Formand for Metal-Sektionen			

S. Vald. Petersen indtraadt i Bestyrelsen 1917
Formand for Trælast-Sektionen

Carl S. Rasch " " 1919

H. Chr. Amdrup valgt 1917
Revisor

Bernhard Kjær. " 1926
Revisor

Udover de omstaaende nævnte Formænd bestaar Sektions-Bestyrelserne
af følgende Herrer:

FORSIKRINGS-SEKTIONEN

Assurandør *Tage Klee* indtraadt i Bestyrelsen 1925
Sekretær og Kasserer

Grosserer *Arbo-Bähr* " " 1920

" *Max Lester* " " 1913

Direktør *Olav Thielst* " " 1921

Holger Willer, Revisor

MANUFAKTUR-SEKTIONEN

Grosserer *Adolf Berendt* indtraadt i Bestyrelsen 1907
Sekretær

" *H. Chr. Amdrup*.. " " 1921

" *Bernhard Kjær* " " 1921

" *Axel Madsen.* " " 1921

METAL-SEKTIONEN

Grosserer *Johs. Høimark* indtraadt i Bestyrelsen 1921
„ *Axel E. Groes-Petersen* „ „ 1921

RAATOBAK-SEKTIONEN

Grosserer *M. Elmqvist* indtraadt i Bestyrelsen 1917
„ *Sophus Weincke* „ „ 1917

TRÆLAST-SEKTIONEN

Grosserer *Kai Bloch* indtraadt i Bestyrelsen 1921
Næstformand
„ *Ivan Tornblad* „ „ 1921
Sekretær

VIN-SEKTIONEN

Konsul *Erik Andersen*... .. indtraadt i Bestyrelsen 1912
Næstformand
Grosserer *Louis Wolf* „ „ 1922
